

je padel pod nemškimi streli že leta 1942, ker je bil med ustanovitelji OF na našem področju in ker je dajal zdravniško pomoč prvim partizanom. Mati je umrla v taborišču. Ostal je sam z brati in vse hudo je skušal pozabiti v gorah. Kmalu je postal član LD Zabukovica in je v družbi starejših planincev, kot je bil Ocvirk Drago, našel svoj drugi dom. Kot eden najstarejših se je zadnjič poklonil nemu najmlajših.

Gotovo se je tedaj tov. Ocvirk spominjal trenutkov, ki jih je sam preživel pod Planjavo. Hedvika, Stanko in on so se odpravili na Korošico in naprej na Kamniško sedlo. Zajelo jih je neurje. 66 let star se je prebil na Kamniško sedlo, poiskal pomoč, vendar planinski tovarišči Hedviki ni bilo več pomoči. Njegova požrtvovalnost je rešila samo prijatelja Stankota. Hedvika Vasle je 27. 7. 1959 umrla pod Planjavo.

V Zabukovici je odprl čevljarstvo delavnico. »Tam je nam, knapovskim družinam, vestno in pridno popravljati in delal dragoceno obutev« je dejal tov. Kovač v poslovnem govoru na grobu. Kladivo mu je pelo svojo trdo pesem od jutra do mraka. Našel pa je čas, da je sodeloval v Sokolu, bil je dober član telovadne vrste, med prvimi sokoli v kraju. Ob nedeljah pa je od mladih dni zahajal v gore.

Pršla je okupacija, knapi so postali partizani in rabili so obutev. Bil je izdan in je nekaj časa preživel v nemških zaporih. Srečno se je rešil in zopet je pelo kladivo za gošarje, svobodi naproti. Za zasluge ga je družba odlikovala z medaljo zasluga za narod in redom dela s srebrnim vencem.

Leta 1950 je prišlo do ustanovitve planinskega društva, izpolnila se je dolgotrajna želja tov. Ocvirka in mnogih drugih. Bil je med ustanovitelji društva.

Če listamo po kroniki društva, skorajda ni strani, da se ne bi imenoval tov. Ocvirk. Sodeloval je pri načrtih za kočjo pod Gozdnikom in na Homu, leta 1961 je postal podpredsednik in praproščak društva in ostal do prerane smrti.

Tov. Ocvirk je bil prvi, ki je zamahnil s krampom na Homu. Z delom se ni prenehalo, dokler dom ni bil postavljen.

Tov. Kovač je ob grobu dejal: »Nikoli ne bom pozabil sonca v tvojih očeh, ko smo ti ob otvoritvi doma prikivali napisno ploščo s tvojim imenom. A ko si to dojel, je planilo iz tebe: »Fantje, je to mogoče, je to resnica, da doživljam dan, ko bom na gori stopil v dom, ki sicer nosi moje ime, pa v čast vsem vam, moji bratje, sestre, planinci!«

Nekoč je tov. Orel dejal: »Rezultati dela v PD Zabukovici so rezultati planinskih

fanatikov«. Tov. Ocvirk je bil na čelu teh planinskih fanatikov in kažipot nam mlajšim.

Njegovo priljubljenost je pokazala udeležba na grobu. Mnogi, ki so z njim zahajali v gore, niso mogli verjeti, da tov. Ocvirka ni več. Med njimi so bili planinski tovariši, ki so ob njegovi 73-letnici skupaj obiskali Triglav, planinci, ki so z njim prekrizarili Savinjske, Julijske Alpe, na častni straži so stali člani PD Zalec in Zabukovica,

Na zadnji poti so ga pospremili predstavniki družbenopolitičnih organizacij, društvev in krajev, v imenu PZS prof. Tine Orel.

Franc Ježovnik

OBČNI ZBOR JAMARSKÉ ZVEZE SLOVENIJE

Občni zbor Jamarske zveze Slovenije je bil 13. junija v Preboldu v Savinjski dolini. Jamarski klub Crni galeb, eden od najbolj delavnih članov Jamarske zveze, je organizacijo tega pregleda dvoletnega dela odlično pripravil. Kot je to že običaj, je bilo v dopoldanskem času najprej zborovanje slovenskih jamarjev in raziskovalcev krasa.

V predavanjih je bil podan pregled značilnosti osamljenega krasa Savinjske doline, značilnosti zaledja jame Pekel, zgodovina jamarskih raziskav v Savinjski dolini in pregled najbolj pomembnih dosežkov jamarjev iz Prebolda. Sledil je prikaz značilnih jamarskih polžev v Posavskih gubah, primer krasu podobnega sveta v okolici Ljubljane in novosti o razmnoževanju človeške ribice. Prikazana je bila obraba vrvi pri različnih tehnikah spuščanja, razvoj katastra jamarskih objektov, prikaz enega od načinov merjenja velikih jamarskih objektov, prizadevanja o zaščiti jam in krasa, prikaz Bezgove jame v Pirešici, poročilo o mladinskem jamarskem taboru v Slivju in prispevek hrvaških jamarjev o raziskovanju Ljubiceve špilje.

S tem smo dobili dokaj dober pregled značilnosti osamelega krasa in jamarske dejavnosti v območju Savinjske doline.

Popoldne je bil redni očni zbor Jamarske zveze Slovenije. Razprava, ki je sledila poročilom predsednika, blagajnika in nadzornega odbora, je pokazala nekatere pomanjkljivosti programske zasnove revije Naše jame. Nekateri člani so izjavili, da je nivo revije za navadnega jamarja previsok. V nadaljevanju smo bili seznanjeni s problematiko kadrov in njihovega izobraževanja, s finančnimi težavami, jih mora premagovati ta dejavnost, da si najde »mesto pod soncem« itd. V nastajanju je jamarska reševalna služba, ki postaja posebno važna zaradi naraščanja obiskov v jamah.

Navezali smo že stike z GRS in pri tej organizaciji našli dober zgled. Posebej sta se v preteklih letih izkazali potapljaška in minerska sekcija, posebej slednja je razvila nekatere nove raziskovalne tehnike.

Na občnem zboru je bil sprejet obnovljeni pravilnik, ki daje raziskovalnemu delu v bodočnosti tudi narodnoobrambno vsebino in zavezuje člane zveze k poglobljenemu in aktivnemu sodelovanju.

Za dosežanje delo so bila podeljena zlata in srebrna odličja – častne značke Jamarske zveze Slovenije in posebna priznanja. Izvoljen je bil novi predsednik dr. Boris Sket. Na prvi seji novega upravnega odbora sta bila izvoljena za podpredsednika dr. France Osle in Tone Vedenik. Tajnik JZS bo v naslednji mandatni dobi mgr. Dušan Novak.

D. Novak